

[Bækgaard.]

Lovgivning saa god som muligt for dem, der omfattes af den, de syge, Invaliderne og de gamle, saa langt som økonomiske og andre Forhold tillader det. Vor Interesse er tilstrækkelig dokumenteret derved, at det er under Venstres Ledelse og i de fleste Tilfælde indtil 1933 ogsaa paa Venstres Initiativ, at hele denne Lovgivning er foregaaet, ligesom vi i 1933 medvirkede til Gennemførelse af den Sammen dragning og paa flere Omraader Udvidelse, som da fandt Sted. Det er flere Gange sagt fra den nuværende Regerings Side, at vi har en social Lovgivning paa disse Omraader, hvortil der næppe findes Sidestykke, og jeg tror, det er rigtigt. Dette ønsker jeg at bringe i Erindring, naar vi nu staar over for en ikke ubetydelig Ændring af det, vi tidligere har været enige om. Har vi noget godt, bør vi ogsaa værne det mod Misbrug og ikke spænde Buen saa stramt, at den staar i Fare for at bryde. Det er ud fra den Betragtning og med denne Fare for Øje, at Venstre for første Gang maa stemme mod en Udvidelse af Rammerne og mod det, man fra anden Side kalder en Forbedring af denne Lovgivning.

En hel Del af de foreslaaede Ændringer kunde vi, som jeg udtalte ved første Behandling, godt give vor Tilslutning; det gælder ikke alene de tekniske Ændringer og Forbedringer, men ogsaa de smaa Forbedringer, som er til Gunst for de Medborgere, navnlig de gamle, som er inde under Lovens hidtidige Rammer. Disse Forbedringer er ikke store, men dog af nogen Betydning. Beløbets Størrelse til Invalider og Aldersrentenydere røres der ikke ved. Det maa derfor bero paa en Misforstaaelse, naar det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Oluf Johansen) under Lovforslagets første Behandling udtalte Tilfredshed med Taksternes Forbedring, thi der er jo ikke foretaget nogen Forbedring af dem i Lovforslaget. Det, der gør, at vi maa stemme imod Lovforslaget, er den Udvidelse af Rammerne, som ligger i Nedsættelsen af Aldersgrænsen fra 65 til 60 Aar, den Grænse, som giver absolut Ret til Aldersrente, naar Kvalifikationerne ellers er til Stede. Hvad denne Udvidelse betyder økonomisk, er man ganske ude af Stand til at beregne. Efter sidste Folketælling er der i Aldersklassen 60—65 Aar 132 700 Personer. Af disse faar for Tiden ca. 8 000 Aldersrente. Muligheden for Udvidelser er derfor temmelig stor. Antallet af Personer i Aldersklassen over 65 Aar er samtidig 271 900; af disse modtog ved Slutningen af

Regnskabsaaret 1935 131 488 eller 48 pCt. Aldersrente. Antallet er sikkert langt højere i 1937; nu drejer det sig antagelig om cirka Halvdelen. Selv om man ikke kan forudsætte, at det bliver den samme Procentdel af de forholdsvis yngre Aldersklasser, der vil søge Aldersrente, vil Nyordningen dog give en meget stor Forøgelse af Antallet og dermed tillige af de samlede Udgifter. Vi ønsker Renten til de gamle saa god som muligt, men er netop derfor betænkelige ved at øge Antallet saa stærkt, at denne Mulighed bliver forringet.

Efter de statistiske Beregninger at dømme vil Antallet af Personer i de Aldersklasser, der faar Aldersrente, stadig være stigende, hvoraf automatisk følger, at ogsaa Aldersrentenydernes Antal vil være stigende. Inden kort Tid vil der sikkert være over 150 000 og Udgiften stærkt nærme sig 100 Mill. Kr. om Aaret. Den Udgiftsforøgelse, som Lovforslaget vil medføre med en Forøgelse af Antallet i stigende Tempo, synes os betænkelig. Men som berørt ved første Behandling grunder vor Betænkelighed sig ogsaa paa Hensynet til de paa gældendes egen Stilling, idet der er god Grund til at befrygte, at disses Beskæftigelsesmuligheder paa Arbejdsmarkedet vil forringes. Det er under Hensyn hertil af Interesse at se, at ogsaa Arbejderrepræsentanter udtaler nogen Ængstelse i den Retning, ligesom man har iagttaget, at den øverste Ledelse af Københavns Administration af Socialloven har udtalt Betænkelighed ved Nedsættelsen af Aldersgrænsen.

At der er en Mulighed for at ogsaa Aldersrente i 60 Aars Alderen, naar Svagelighed eller andre Forhold taler derfor, finder jeg rimeligt. Mulighed derfor findes da ogsaa efter den gældende Lov, ligesom vi erkender, at de vanskelige Forhold for en Del Erhverv og Indskrænkningen af Arbejdsmuligheden for andre gør det paa krævet, at en saadan Mulighed er hjemlet i Loven. Vi har derfor erklæret os villige til at gøre Adgangen lettere ved at borttage den Bestemmelse, som kræver kvalificeret Majoritet til Bevilgelse af Aldersrente til Personer mellem 60 og 65 Aar. Med den Begrundelse, som gives for Nedsættelsen, synes en saadan Fremgangsmaade efter vor Mening at være bedst stemmende med Formaålet; derved vil man sikkert kunne imødekomme ethvert rimeligt Krav. En ubetinget og absolut Nedsættelse forekommer os at være saa betænkelig, at vi maa stemme imod Lovforslaget, til Trods for at det indeholder andre Bestemmelser,